

Men, ja, jeg synes, der er mange men'er ved det.

Tilsætningsstoffer: Det kan vi selvfølgelig sige noget om under det næste lovforslag. Jeg kan ikke forstå, at det er nødvendigt, at foderstofbranchen skal registrere salg af tilsætningsstoffer i blandingerne, eftersom de jo stort set er på vej ud, og skulle man på et tidspunkt finde ud af, at der stadig væk er et forbrug af det af en eller andet størrelse, så kunne man jo tage det ind senere. Jeg synes faktisk godt, man kunne spare den del der.

Så er jeg enig i det, som tidligere ordførere også var inde på, nemlig at mælkeproducenterne skulle have adgang til behandling af egne dyr, når man alligevel nu kommer til at registrere medicinforbrug.

Så står der noget om, at ministeren har adgang til at fastsætte opkrævning af gebyrer. Ja, selvfølgelig skal det betales af nogle, men problemet er, at der ikke rigtig er nogen konkurrence. Det er ikke underlagt den fri konkurrence med sådan nogle gebyrer der. Det får lov til at koste det, det må have lov at koste, sådan noget. Det synes jeg er problemet.

Så er jeg bekymret for brug af registret, og jeg er bekymret for offentlig adgang til registret. Der er en af høringspartnere, der bekymrer sig om misvisende fejlregistrering, og det skal sikkert nok passe, at man skal bekymre sig om det. Men jeg er mindst lige så bange for misvisende tolkning af de informationer, man kan hente i registret, altså jeg mener, hvis offentligheden skal have adgang og alle de her journalister, som skal opfinde gode historier til deres forbrugersider, landbrugssider og fødevarersider i aviserne hver uge.

Så jeg har en række betænkeligheder ved det, som jeg håber vi kan få lejlighed til at drøfte og måske få aflivet under udvalgsbehandlingen, men altså hovedideen er jo god nok.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er bare den her store bekymring for administrative byrder. Hvor tror hr. Ole M. Nielsen, de største administrative byrder er, her, hvor vi prøver at få lidt kontrol med, hvad der foregår f.eks. på veterinærområdet, eller dér, hvor det drejer sig om at udfylde ansøgningsskemaer og behandle ansøgningsskemaer om tilskud nede i EU-systemet?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, det er i hvert fald ikke bedre, det er jeg helt enig med hr. Frank Aaen i. Nu ville jeg ikke før fortælle den historie, jeg lige fortalte nede på gulvet, men nu har det jo stået i aviserne, at landbruget i deres hektaransøgninger skal til at bruge to decimaler.

Nu skal man ikke sådan underholde med sine egne dumheder, men sidste år mistede jeg faktisk 3.000 kr. i hektartilskud, fordi jeg brugte to decimaler, og jeg måtte ikke have lov at forhøje, og så har jeg altså braklagt for lidt i forhold til det hektartilskud, jeg egentlig skulle have. Nu skal man altså bruge to decimaler, så nu kan jeg så få en bøde for at lade være med det.

Der stod ganske rigtig i vejledningen, hvad jeg skulle have gjort, men jeg havde altså ikke tålmodighed til at læse hele den vejledning. Når jeg har én stor mark, så måtte jeg kunne finde ud af udfylde det hektaransøgningsskema, men det kunne jeg altså ikke. Det er flovt at indrømme det.

I år er den vejledning til ansøgning, der er kommet nu, på 70 sider, som landmanden skal læse for at kunne udfylde sit hektarskema, også selv om han kun har én mark. Så jeg er enig med hr. Frank Aaen: Det er i hvert fald ikke bedre end det her.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Intentionerne i det her lovforslag er rigtige. Det er rigtigt, at vi skal sikre, at der i vore fødevarer er så få medicinrester som overhovedet muligt, helst skal vi have, at de er helt fri.

Men det hjælper jo ikke nogen ting, at vi vedtager det her, over for alle de landbrugsvarer, der bliver importeret her til Danmark, for vi ved jo, det er dér, der findes de ting, vi taler om. Danske madvarer er i forvejen så rene, at jeg faktisk ikke tror, vi kan komme længere ned.

Hvad hjælper det at oprette et sådant register? Ja, det sætter jo en masse mennesker i det offentlige, men også de private dyrlæger, i gang med noget arbejde.

I forvejen er det sådan, at hver gang der udleveres antibiotika, bliver det jo registreret, hvilke dyr man behandler med det, og det opbevares hos dyrlægen, og det opbevares hos landmanden. Det gør vi jo allerede. Så både landmanden og dyrlægen har administrative byrder nok.